

„Ami velünk történt, nem volt soha még” énekeljük az egyik ismert egyházi énekben. Ezt érezhették Jézus barátai és tanítványai és ezt érezte Jézus is. Jézus halála és feltámadása rendkívüli esemény volt, nemcsak a hívők, hanem a szemtanúk számára is. Milyen sorrendben kell mondani ezt a hírt? Ez hasonló ahhoz, hogy kit ölelünk meg először Karácsonykor, vagy egy találkozáskor, kik azok, akik legközelebb állnak hozzánk a koncentrikus érzelmi köreinkben. A feltámadt Jézus egy tanúságos sorrendet állít elénk ezekben az idézett versekben.

Az első – férfi lévén Jézus – a nő. Hiszen az emberi érzelmi élet teljesen csak a másik nemhez fűződő kapcsolatban lehet teljes. Hiszen a teremtettségben az ember: férfi és nő. Bár sok sejtés van róla, de nem tudjuk teljes bizonyossággal Mária Magdolna és Jézus viszonyát. Csak következtethetünk arra, hogy Jézus életében ez a legfontosabb viszony volt. Ezért ő az első. „Itt vagyok!” – jelzi Jézus. Ne szomorkodjál!, „Don't worry, be happy!” és mondd el másoknak.

A második érzelmi kör, az igaz barátok. „A kettő, aki a mezőn ment.” Kik voltak ők, akik fájdalmas szívvel mentek haza Jeruzsálemből. Nevüket nem írja a szentírás, csak következtethetünk, hogy a két igaz barát: Lázár és Márta voltak. Lázár, akinél a bevonulás előtti estét töltötte, aki maga is megtapasztalta magán a feltámadás csodáját. És a szorgos, mindig praktikus Márta, aki testvérét is figyelmezteti a nők szolgáló szerepére.

A harmadik kör: a közösség, a tizenegy. Ők már nagyon sokfélék. Összeköti őket a Mester iránt tisztelet, és hogy saját vágyaik beteljesítőjét látták Jézusban. Akik még a szenvedés óráiban is kardoztak, elfutottak és hazudtak. Az csak lassan oszlott el bennünk vágyaik köde, hogy ki is volt Jézus valójában. Amikor a vágyakat az ember elengedi, marad ott a teljes valóság, az igazi emberi szerep. A vágyak ellen nem küzdeni kell, hanem megérteni, elfogadni, tapasztalni és elengedni, feloldani. Azonban Jézus tudja, hogy sem egy rajongó nő, sem két jó barát nem tudja véghezvinni a jézusi tanítását örökségét. Ehhez szervezettség kell, elköteleződés, fizikai és mentális erő. Hit, intellektus, küzdeni-tudás és készség az áldozatra. És hit abban, hogy az Isten Országáa meg tudja változtatni az emberiséget ezen a földön.

Mi kései utódok is így vagyunk, vagy így kellene, hogy legyünk. A párunk, az igaz barátok és a közösség sorrendiségét Jézus elénk élte a feltámadott léte első gesztusaiként. A sorrend nagyon emberi, a szeretet körei ezek. Vigyázzunk az arányokra és a nagy tetteinkhez itt nyerhetünk érzelmi támogatást. A nőtől (férfitől), az igaz barátoktól. És ott a közösség, akikkel vállvetve küzdhetünk nemes céljainkért.

Garay András, Dunakeszi